

**МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ РОЗВИТКУ
МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ІННОВАЦІЙНИХ
ПЕРЕВАГ В ГЛОБАЛЬНІЙ СИСТЕМІ**

Синіговець О.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Динаміка процесів інтернаціоналізації і глобалізації найбільше виявляється у інноваційній сфері формує основи ефективного розвитку, завдання спільного розв'язання проблем економічного розвитку на глобальному рівні. Інноваційна модель розвитку реалізується на основі взаємодії детермінант глобального інформаційного суспільства, культурних та внутрішніх економічних чинників. Розвиваються інноваційні системи, спроможні реалізувати переваги глобалізації у внутрішніх інтересах. Спостерігається інтенсифікація міжнародного обміну і результатами НДДКР з інтенсивною диверсифікацією галузевих структур, посилюється процес інтернаціоналізації науки й технологій зі збільшенням їх економічної ролі. Високотехнологічні галузі стають важливим джерелом зайнятості та доданої вартості. Вже складається постіндустріальна «нова економіка», методологічним принципом стає розвиток на основі технологічної організації суспільного виробництва та кастомізація як головний принцип організації виробництва. Регулювання інноваційного розвитку розглядаються через зовнішні світові впливи, вплив державних важелів та регіональної специфіки. Успішне функціонування глобальних відкритих систем вимагає цивілізованого бізнесу як важливого учасника інноваційної системи, одного серед інших системоутворюючих чинників сталого інноваційного розвитку, який організовує інноваційну діяльність, актуалізує інноваційний процес, запускає пропозицію інновацій та розвитку заснованого на методології де компанії визначають свій вплив на економіку, суспільство, екологію. В умовах прогресуючої глобалізації важливою умовою стійкості економіки будь-якої країни виступає її внутрішня господарська організація і здатність її регіонів гнучко реагувати на зміни кон'юнктури глобальних ринків. Проявилась необхідність інноваційності, що успішно впроваджується внутрішньою господарською організацією завдяки регіональному потенціалу. Регіональне середовище створює загальну стійкість до криз. Аспект адаптації пов'язується з відповідністю потенціалу параметрам бачення майбутнього, оцінюються адаптивні здатності як джерела розвитку відповідно до майбутніх викликів. Такий підхід стає методологічною основою для побудови системи розвитку, механізму управління розвитком підприємств для забезпечення стійкого конкурентного стану на ринках збуту.

Інтеграція в глобальну інноваційну сферу стає важливою складовою розвитку науково-технічного потенціалу. Завдання полягає у забезпеченні структурних зрушень, зростанні розвитку високотехнологічних галузей з великою часткою доданої вартості, реалізації ефективного механізму інтеграції інноваційної системи до глобальної, зростанні експорту продукції з високим ступенем обробки, швидким обігом капіталу.